

of bij termijnen, aan de andere Kerk-Gemeenten, naar evenredigheid van derzelve Leden, welke allen, door deze bepaling, worden gehouden voor altijd afstand gedaan te hebben van de gemeene aanspraak.

De alzo genaaste Kerken en Pastorijen blijven, ten allen tijde, onder de bezitting, beheering, en het speciaal onderhoud dier Kerk-Gemeenten, aan welke dezelven, volgens het hier voorgaand onderling contract, zijn toegewezen.

De geschillen, over dit een en ander ontstaande, worden ten spoedigsten bevestigd door het Vertegenwoordigend Lichaam.

De torens, aan de Kerkgebouwen gehegt, benevens de Kloeken, met derzelve huisingen, worden verklaard, eigendommen te zijn en te blijven der Burgerlijke Gemeenten, staande ten allen tijde onder derzelve beheering en onderhoud."

Wat zullen wij van deze vrijheid, gelijkheid en broederschap zeggen? Dit, dat zij in strijd is met de Schrift. Hoe durft een overheid goederen, geschenken en toebehorend aan de kerk, die leeft naar Christus' wet, tot gemeenschappelijk eigendom te verklaren van deze kerk met andere gemeenschappen, die zich met de naam van kerk bedekken? Waren deze goederen eigendom van mensen of van Christus? En waren zij bestemd tot de dienst van mensen of tot Zijn dienst?

Het is goed deze vragen te stellen. Al te licht gewinnen wij ons aan de gedachte, dat het bij een kerkelijke scheuring ten aanzien van de stoffelijke goederen gaat om de verhouding van het aantal leden der groepen, terwijl toch deze goederen een bepaalde geestelijke bestemming hebben, nl. het dienen van onze God naar Zijn wil en wet. Wij belijden, dat het invoeren van een hiërarchie in strijd daarmee is. En moet daaruit niet volgen, dat wij ook met betrekking tot die goederen — wanneer de wereldlijke wetten de mogelijkheid daartoe open laten — een roeping te vervullen hebben. Het mag geen zaak zijn van meerderheid of minderheid. Het moet zijn een zaak van waarheid en recht. Zoals art. 31 K.O. het zegt: Bindend, tenzij in strijd met Gods Woord (waarheid) of de artikelen der K.O. (recht). Wij zagen vroeger reeds, dat voor de Nederlandse rechter de zaak der waarheid er een is van meerderheid van stemmen. Wij zagen echter ook, dat de zaak van het recht er niet een is van meerderheid van stemmen. En daarom hebben wij de plicht hier niet stil te zitten, doch, waar dit mogelijk is, tot heil der kerk haar recht ook op deze aarde te zoeken. Opdat God ook hier Zijn zegen geve.

Mocht het zijn, de zegen van vereniging door recht met alle broeders en zusters, die nog niet tot de daad van gehoorzaaming in vrijmaking van bovenschrijftelijke bindingen zijn gekomen. Mocht ook hierin ons gebed om bewaring en vermeerdering der kerk worden verhoord.

Op één punt wil ik in dit verband nader ingaan. Zoals wij zagen uitte de revolutiegeest zich in die zin, dat verandering in godsdienstige gevoelens geen verandering in eigendomsaanspraken ten gevolge kon hebben. Naar thans geldend Nederlands recht moet m.i. het tegendeel worden aangenomen, althans voor onze kerken. Het vermogen, door onze kerken bijeengebracht, is niet bestemd voor 'n bepaalde groep personen, doch voor een bepaald doel. Giften, geschenken voor b.v. kerkbouw, zijn bestemd voor de uitoefening van de eredienst volgens de belijdenis van de kerk. Keert men de orde om door de hiërarchie in te voeren of haar te tolereren, dan verkracht men de belijdenis der kerk en handelt men buiten de doelstelling, sterker nog: er tegen in. En wanneer men daar jaar in, jaar uit mee doorgaat, zal rebus ipsis et factis moeten worden aangenomen, dat men het doel veranderd heeft. Terwijl men niettemin het voor dat doel gegeven vermogen blijft beheren, als hoorde het zo. En het intussen onthoudt met een schijn van recht aan hen, die het doel trouw zijn gebleven, beter gezegd, aan de kerk als corporatie, die voortleeft in laatstgenoemde. Het feitelijk beheer geschiedt niet meer doelmatig, d.w.z. ter bereiking van het doel. En het is juist deze situatie waartegen de kerk moet opkomen, gezien ook de materiële nood waarin de kerken verkeren. Doch allereerst omdat het een geestelijke plicht is, immers wij mogen Gods gaven (ook niet die van het verkrijgen van rechtszekerheid van Zijn kerk op aarde) niet verkwisten (H. C. Znd. 42).

Ik weet wel, hier ligt een groot gevaar voor ons vlees. Als wij het doen om aardse rijkdom voor onszelf te krijgen, zal ook op een goede afloop van processen geen zegen kunnen rusten. Die rijk willen worden, vallen in verzoeking en in de strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang (1 Tim. 6:9). Maar als wij het doen uit liefde tot Christus' kerk uit geloof, dan zal ook dit medewerken ten goede, ongeacht welke de uitslag voor het oog der mensen is. En dan zullen wij ook de weg vinden hoe wij naar de wil Gods deze zaken met hen, die ons uit de kerk wilden, maar niet konden stoten, zullen behandelen. Waarbij wij naar onze Belijdenis niet bij voorbaat de tussenkomst van de wereldlijke rechter verwerpen. Zoals naar art. 36 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis de Wederdopers deden. Laat ik

op dit punt mogen eindigen met het volgende citaat uit de „Grontlicke Onderwijsinghe teghen allerleye dwalinghen der Wederdooperen etc., gheschreven door Idzardus Nicolai f. Franckerensem, Dienaer des H. Euangeli tot Minnertsgr." Uitgave 1609, Tweede Deel, blz. 472: Van het RECHTEN, Dat is/ Sijn Saecten met rechts middelen te vorderen.

Met den voorgaenden materie (Van het Ampt der Overheyt, L. R.) heeft dese vraghe groote Gemeenschap: oft een Christen met goeder conscientie de hulpe van eenige Overheyt/ oft wereltsch recht/ tot bevorderinghe van eenighe saken mach gebruycken. Sommige Wederdoopers seggen plat af/ neen/ ende dryven dese meyninghe soo sterck/ dat sy daerom andere/ die anders ghevoelen/ voor geen broeders wille kennen. Wy bestraffe wel veelderley misbruyck in dese saeck: als dat broeders met elck ander soo lichtelijck twisten: dat de een onghelyck doet/ ende de ander onverduldich is: dat sy met elck ander oock wel onder sulcke Overheyt te rechte gae/ by welken sy hare religie te spot stellen: ende wat meer/ als vleeschelijck ende ergherlijck zijnde/ can angewesen worden. Maer wy segghen/ dat het een Christen voor God gheoorloft is te rechten/ als hy ghewichtige oorsaken heeft/ ende sulcx doet in des Heeren vrese/ niet met vleeschelijcke onlijdsaemheyt/ ende wraeckgiericheyt/ niet met soecken van ongherechtigheyt/ oft met ghegheven ergernisse: ja wy segghen/ dat hy het schuldich is te doen/ als hy niet anders voor groote schade beschutten can die gene/ welckers opsicht hem bevolen is: ende hy van het recht hulpe heeft te verwachten."

Mr L. ROELEVELD.

Nagift Orgelfonds

Onder dank ontvangen van R. H. te D. f. l. — „voor het door de geliefde professor Schilder zo begeerde orgel".

P. D.

* * Is er van de komende Synode der gebonden kerken gegronde verwachting?

Sommigen zijn van mening, dat de in Augustus samen te komen Rotterdamse synode, zich genoopt ziende toe te geven aan de thans vrijwel publieke opinie en aan de steeds sterker wordende tegenstand in eigen kring, wel eens bakzeil zou kunnen halen en van de tot hertoe gevolgde weg radicaal zou kunnen terugkeren.

Naar onze gedachte bestaat hierop uitermate weinig kans.

Immers daaraan zit veel meer vast dan een andere praktijk en een betuiging van leedwezen.

Stel eens, dat de synode inderdaad zou ter zijde stellen het vierde formulier van enigheid, terugnemen de schorsingen, afzettingen, uitsluitingen, weringen, wat zou dat betekenen?

Niets minder dan het oordeel over de voorgaande synoden. Dat deze onrechtmatig gehandeld hadden. Dat ze ten onrechte hadden gebonden en de zwaarste kerkelijke straffen hadden opgelegd. Dat ze gehandeld hadden tegen de afspraken, tegen de officiële kerkelijke papieren. Dat ze van de overeengekomen basis, van het fundament der gereformeerde kerken, waren afgegaan.

Maar met deze erkenning zou toegegeven zijn, dat niet de gebonden kerken de Gereformeerde Kerken zijn. Doch dat deze naam toekomt aan de vrijgemaakte kerken.

Nu lette men op 't geen we verleden week schreven, n.l. dat de synode straks te behandelen krijgt het voorstel van de classis Gorinchem, waarbij men door middel van een proefproces de naam „Gereformeerde Kerken" wil opeisen uitsluitend voor de synodocratische gemeenschappen. En niet is aan te nemen, dat dit voorstel in zee gegaan is zonder dat men de leiding in de gebonden kerken (en deze op haar beurt haar juridische adviseurs) van te voren zou hebben geraadpleegd.

Wilde men komen tot verloochening van het tot hertoe ingenomen synodale standpunt, dan zou het Gorinchemse voorstel allicht op aanvankelijke aanvaarding niet de minste kans gehad hebben. Daarom achten we, dat de Rotterdamse synode geen verwachting wekt van herstel van begaan onrecht. Alleen hopen we bewaard te worden voor schijn-manoeuvres, van een synode die jammerd over de „geslagen breuk" maar zich wel wacht één beslissende stap te doen om wat de leiding grondig bedierf weer goed te maken.

P. D.

* * Kerk-gezinsblad Canadese kerken

Wij ontvingen het eerste nummer van „Canadian Reformed Magazine, Periodiek tot ontwikkeling van het leven in gebondenheid aan Gods Woord, zoals dat beleden wordt in de Drie Formulieren van Enigheid".

Dit is, schrijft Ds W. Loopstra, een pover begin, en hij vraagt: waar zijn de krachten, die gedurig kunnen zorgen voor goede copie? Waar is de tijd? Waar is het geld? Waar zijn de abonnees? Hij voegt er aan toe: Wanneer we niet geloofden, dat ook deze arbeid ten zegen kan zijn voor de bewaring en vermeerdering van 's Heren kerken in Canada, we zouden er niet aan gedacht hebben om zolang we niet veel sterker in getal zijn, met dit plan te beginnen. 't Zijn de beide eerste Classisvergaderingen geweest, die een krachtige stimulans gaven tot de oprichting van dit Kerk-Gezinsblad, een combinatie, waarvoor bij meerdere mogelijkheden twee bladen gegeven zouden worden.

Er volgen kerkelijke berichten uit Classis-West en Classis-Oost en een Verslag van de kerkeraad der Can. Ref.

Church te Hamilton, die onder praesidium van Ds Loopstra vergaderde met de kerkeraad van de First Prof. Ref. Church of Hamilton, op welke vergadering besproken werd een Concept-Verenigingsacte. Deze zal nader met de leden van beide gemeenten besproken worden; zijn er straks geen gegronde bezwaren, dan zal de Vereniging haar beslag krijgen.

In een Bijlage worden de beide ontslagen hoogleraren van de Theologische Hogeschool herdacht; over Prof. Schilder schrijft Joh. de Haas o.a.:

In het bijzonder Prof. Schilder heeft, niet het minst door de twee bezoeken die hij aan Amerika bracht in 1939 en 1947, zijn stempel gedrukt op en een duidelijk spoor nagelaten in het Gereformeerd Kerkelijk leven van de nieuwe wereld. Schilders invloed bleef niet beperkt tot Nederland, zij ging veel verder en we mogen wel zeggen, dat hetgeen er is geschied tijdens zijn tweede reis naar Amerika, de ogen van velen heeft geopend voor het bederf, dat ook in de Chr. Ref. Church van Amerika was ingetreden. Ik heb hier het oog op de verklaring van het „Synodical Committee" deser kerkgemeenschap in de „Wachter" en „The Banner", dat het Prof. Schilder niet toegestaan zou zijn te preken of een spreekbeurt te vervullen in enig Chr. Geref. Kerkgebouw en dit waarschuwingseem was n.b. al gesehen, voordat K. S. voet aan wal had gezet. Uit deze verklaring bleek maar al te zeer, hoe de leiding in de Chr. Ref. Church zich maar al te gaarne aansloot bij de synodocraten in Nederland, terwijl men zich terzelfder tijd beijverde het immigrantenleger uit Nederland, waarvan de voorhoede toen juist arriveerde, vriendelijk te ontvangen en ook de vrijgemaakten onder hen trachtte over te halen zich bij hen, aan te sluiten. Dit alles onder het motto: „De Nederlandse kwesties moeten maar in Nederland blijven, onze Kerk staat open voor U allen". Men deed graag mee met de vrienden in Nederland, om de profeten te wenen en uit te werpen, maar wilde de zonen der profeten behouden.

We verblijden ons over de geloofsmoed van de Canadese Gereformeerde Kerken, opnieuw openbaar geworden in de maandelijksche uitgave van dit Kerk-Gezinsblad met z'n Amerikaanse naam en Hollandse inhoud. Op de duur zal mogelijk de eerste taal het winnen van de tweede — geen verlies, als maar fundament en doelstelling, in de ondertitel uitgedrukt, bewaard worden. Worde dit Magazine een gezegende loop bereid.

P. D.

POLITIEK EN SOCIAAL LEVEN

Gemeenschap in de arbeid

1. De hedendaagse gemeenschapsgedachte en haar wijgerige voedingsbodem.

Het onderwerp, waarover wij in enige artikelen willen gaan handelen, is bij uitstek actueel te noemen. De sociale beweging onzer dagen staat geheel in het teken van die gemeenschap in de arbeid. De leidende politieke partijen in Nederland stellen haar als ideaal op de voorgrond. Bij herhaling is zij aangewezen als de ideële grondslag onder de beide wetten op de Ondernemingsraden en van de Publicrechtelijke Bedrijfsorganisatie. Ook buiten het gebied van de maatschappelijke arbeid zien wij, hoe de idee van de gemeenschap de geesten gespannen houdt. Op het nationale vlak zien wij hoe de doorbraakgedachte veld wint en principiële scheidingen, die lange tijd hebben gegolden, wil wegnemen. Het is toch de idee van de gemeenschap, die geleid heeft tot een vorm van solidaire samenwerking tussen Christenen en niet-Christenen in het verband van de éne politieke Partij van de Arbeid, tot welke de voor-oorlogse S.D.A.P. is getransformeerd. Gemeenschap der volken, dat is de idee, die leidde tot de U.N.O. (Organisatie der Vereenigde Naties). Het is dezelfde gedachte, die ook de ondergrond vormt van en stuwt achter het streven om te komen tot een Federalisatie van Europa, waarbij men beoogt een nieuwe ontwikkeling in de geschiedenis van ons werelddeel, die gepaard zal gaan met afsterfing van eeuwenoude verworvenheden en groei van nieuwe gemeenschapsbanden. Zo stuwt alles in de kleine en in de grote sectoren van het leven naar gemeenschap, naar éénwording. Het Internationaal Communisme, dat de roep doet horen: Proletariërs aller landen verenigt U! streeft ook op haar totalitaire wijze naar diezelfde éénwording en vormt daarvoor een eigen gemeenschap der volken. Onze tijd staat volop in het teken van gemeenschap. Het zou ons geen moeite kosten om dit gemeenschapsaspect als dominerend op tal van gebieden aan de hand van een keur van citaten aan te wijzen.

Het kan in het verband van ons onderwerp niet in overweging komen om op deze plaats hierop uitvoeriger in te gaan. Wanneer wij evenwel in onze dagen zeer nadrukkelijk de idee van de gemeenschap in de arbeid door vrijwel alle geestelijke stromingen van ons volk naar voren zien schuiven, dan dienen we ons bewust te zijn, dat dit verschijnsel van die sterke propaganda voor verwezenlijking van gemeenschap in de arbeid niet op zichzelf staat, dat niet alleen op het gebied van de maatschappelijke arbeid de ge-

1) In enigszins gewijzigde en verkorte vorm als referaat gehouden op een Weekend-Conferentie te Bilthoven van de Calvinistische Studentenbeweging en voor een vergadering van het Studentencorps Fides Quadrat Intellectum te Kampen.

meenschaps- veel meer aard is en het leven d

Wanneer door is toef wekt, dan : daarin zoud vrucht van meenschap i

telijke geda

eeuwen heen

loof de gen

grote gebod

ben als uze

viert evenw

meenschaps

dat deze he

oefend kunn

belijdenis vs

Heilige met

schap met

Zich in heil

dert en Die

zodat wij d

gaan beschu

zegt ons, d

het leven, t

die door He

moechtenzij

me zeer get

ken van Et

wen, die h

zich die dr

stuimige dr

wortelde m

het op zich

de wegvlieb

schap. De i

ten hebbend

gemeenscha

den. Het is

W. J. Aald

en Gemeens

ste gemeen

ster darvs

op zoovelen

schrikte en

sfeer, die h

en waarva

te zoeken, t

die aan d

meenschap

staan wij t

gemeenscha

welke de

zich in deze

ning, weter

De geest

rieerde ger

ook niet G

gelovige ar

wijgerige i

worsteling

zoon zijn h

te bouwen

niet in, ho

voor dat

dragen en

ons voorko

staat van

Onder d

schap met

verbonden

worden ges

ding tuss

eeuwen he

Dr G. Bri

over het

dat reeds

als van een

(„Het gem

J. H. Kok

wijgerige

wij van da

treffen wij

keling en

gedacht, s

van die bu

te kunnen

Tugend" c

wil handel

dende enk

solute plic

Hegel daa

ontwierp e

ontwikkel

„Phaenom

het natuu

door loute

lieve zelf

„wij", om

tuurlijke

gerig idee

verkrijgen

gemeensch

In die c